

15 października 1929 r.

B60 m 1/30

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10570.

Kl. 20 k 7.

Rudolf Bömig
(Rötha, Niemcy).

Elektryczne połącze klinowe do szyn kolejowych.

Zgłoszono 11 stycznia 1928 r.

Udzielono 28 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 3 czerwca 1927 r. (Niemcy).

Szyny dla kolei elektrycznych są, jak wiadomo, łączone w złączach przewodnikami, w którym to celu posługiwano się dotychczas przyśrubowywanymi prętami miedzianymi lub innymi połączeniami.

Wynalazek niniejszy dotyczy właśnie takiego urządzenia, polegającego na tem, że na stopie szyny umieszczony jest obejmujący ją pałak, w którym po jednej stronie stopy znajduje się elektryczny przewodnik wraz ze szponą zaciskową, z drugiej zaś klin zębaty, który dociska pałak, przewodnik i szponę do stopy szyny i w ten sposób wspólnie je zamocowuje.

Wynalazek uwidoczniiony jest na rysunku tytułem przykładu, przyczem fig. 1 przedstawia przekrój szyny wraz z urzą-

dzeniem przymocowującym, a fig. 2 — widok boczny złącza szynowego.

Pałak a z podłużnymi żebrami a_1 jest na obu końcach w ten sposób zagięty, że obejmuje on ramię b_1 stopy. Z każdej strony ramienia b , szyny b i pałaka a pozostawione są wolne przestrzenie.

W jednej z tych przestrzeni umieszczony jest przewodnik, np. lina lub pręt okrągły d najlepiej z miedzi lub żelaza oraz obok szpona zaciskowa c , która na stronie c_1 przylegającej do przewodnika d posiada odpowiednio wykonane wgłębienie, w celu osiągnięcia dobrej i dużej powierzchni przylegania. Poza tem szpona ta jest jeszcze tak ukształtowana, że drugą stroną c_2 dotyka z boku i z góry profilu ramienia

stopy szynowej. W drugiej próżnej przestrzeni między pałąkiem a i stopą szyny b_1 umieszczony jest klin e , którego płaszczyzna e_1 przylegająca do ramienia stopy jest zazębiona, celem dobrego umiejscowienia klina. Grzbiet e_2 klina dopasowany jest do wewnętrznego zaokrąglenia wygięcia pałąka. Po umieszczeniu w pałąku przewodnika d , szpony zaciskowej c i klina e , ten ostatni jest zapomocą kilku uderzeń młota silnie wbity, przez co wszystkie części łącznika są w złączu szynowym mocno dociśnięte i sąsiednie szyny przewodnikiem połączone.

Pałąk a umieszcza się na każdym złączu szynowym, przyczem przez dociśnięcie między obu szynami części metalowych osiąga się dobre przewodnictwo prądu przy najmniejszym oporze elektrycznym.

Powyższy łącznik szynowy daje się bardzo szybko założyć i rozebrać, nie wymaga otworów gwintowanych i śrub, przez co koszty montażu znacznie się zmniejszają.

Poza ten łącznik klinowy dla szyn według wynalazku nadaje się do ziemnych połączeń jezdnych przewodów elektrycznych, jak również do poprzecznego łączenia równoległych torów w kolejnictwie i w urządzeniach do bagrowania, celem zrów-

nania w torach rozmaitego potencjału napięcia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczne połącze klinowe, znamienne tem, że składa się z pałąka (a) zaopatrzonego w podłużne żebra (a_1) i wygiętego na końcach haczykowato w ten sposób, że między hakiem i stopą szyny powstają wolne przestrzenie, w których po jednej stronie szyny umieszcza się przewodnik elektryczny i szponę zaciskową, po drugiej zaś stronie klin, przez wbicie którego powstaje połączenie między przewodnikiem i szyną.

2. Elektryczne połącze klinowe według zastrz. 1, znamienne tem, że szpona zaciskowa dopasowana jest z jednej strony do przewodnika, a z drugiej strony — do stopy szyny.

3. Elektryczne połącze klinowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że grzbiet klina ukształtowany jest odpowiednio do wygięcia pałąka, a czołowa strona jego jest ryflowana lub zazębiona.

Rudolf Bömig.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

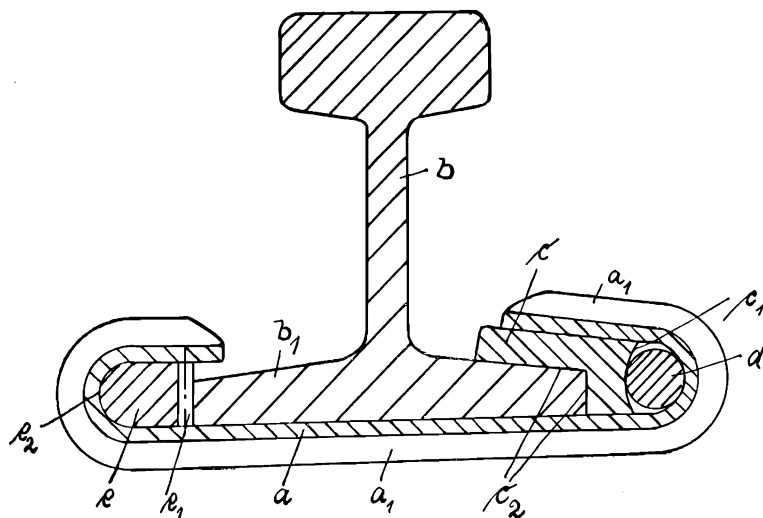

Fig. 2.

